

Бриндальський Руслан Васильович, *магістрант,*
Дерді Емма Тіберіївна, *к.ф.н., доцентка,*
доцентка кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ФУНКЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Аналіз наукових джерел свідчить про те, що не економічна, а саме соціальна політика стає пріоритетом сучасної держави. Це означає, що приватний бізнес та підприємництво будуть рушійною силою економічного розвитку та процвітання. У наступному тисячолітті держава поступово передаватиме важелі управління економіці, але теплий зв'язок між соціальною політикою та економічним розвитком залишається природним симбіозом між правлячими та керованими. Більше того, саме ця держава повинна забезпечити вільні шляхи для розвитку бізнесу, своєчасно реагуючи на динаміку світової економіки.

Внутрішня і зовнішня політика України базується на конституційному визначенні загальнонаціональної мети – побудові суверенної, демократичної, соціальної та правової держави. Основою такої держави є підвищення її відповідальності за добробут і безпеку громадян.

Такий підхід до організації державного та суспільного життя базується на принципах підтримки певної рівноваги між демократичними інститутами й сильною державною владою, плануванням і ринком, приватною й державною власністю, економічною ефективністю й соціальною справедливістю.

У зв'язку з цим своєрідним індикатором розвитку суспільства, важливою складовою внутрішньої політики держави є ефективна соціальна політика, яка сприяє зниженню соціального напруження, зростанню добробуту населення, досягненню рівноваги та стабільності в суспільстві [1, с. 22].

Соціальна політика як одна з найважливіших складових політики держави офіційно завжди належала в Україні до її пріоритетів. Про це свідчить суттєве посилення уваги до неї як в офіційних державних документах, так і в програмних документах, а також практичні дії державної влади та підвищення активності практично всіх політичних сил.

Основні функції соціальної політики сучасної держави можна визначити наступним чином (рис. 1.):

- 1) *захисна функція, що виражається переважно у таких сферах:*
 - захист непрацевдатних верств населення до роботи (пасивна соціальна політика);
 - захист економічно відсталих верств населення (активна соціально-економічна політика);
- 2) *функція розподілу та перерозподілу* – здійснюється шляхом просування та регулювання основних механізмів вільного ринку – заробітної плати, ринку праці, цін, податків, мінімальних платежів, позик, відсотків та інших. Наприклад, ціни – найкращий механізм розподілу ресурсів. У

свою чергу, податки, позики та відсотки визначають можливий масштаб підприємництва та бізнесу;

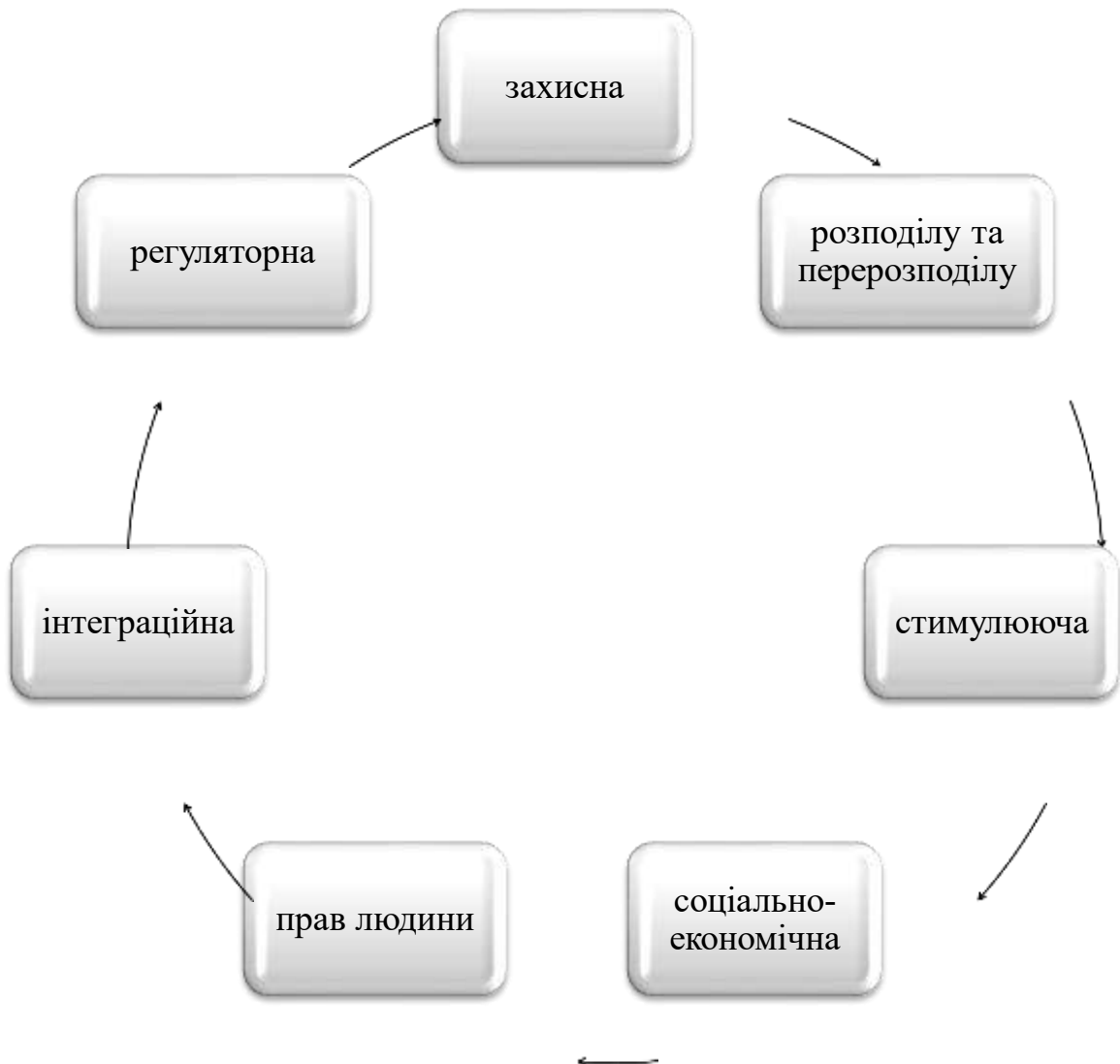

Рис. 1. Основні функції соціальної політики держави

Примітка: складена автором за [2].

- 3) *стимулююча функція* – забезпечення економічних умов для позитивного розвитку бізнесу, що досягається головним чином за рахунок податків, які не стримують розвиток бізнесу. Це означає, що обставина виключається – частина суспільства платить лише податки, а інша частина лише отримує;
- 4) *соціально-економічна функція* – виражається в рівному доступі до всіх соціальних сфер, побудованих у суспільстві (праця, освіта, охорона здоров'я, соціальне забезпечення);
- 5) *функція прав людини* – забезпечення справедливості та рівності до чинних законів, що гарантує особисту свободу та захист приватної власності від злочинних посягань;

б) *регуляторна та інтеграційна функція* – створення сприятливих умов для підвищення рівня життя населення в результаті участі країни у світовій економіці

Така політика базується на системі законів і нормативно-правових актів, дотримання яких є обов'язковим для кожного громадянина незалежно від його майнового стану, етнічної чи конфесійної належності тощо, а також від ратифікованих Україною міжнародних норм (конвенцій, хартій, кодексів) [3, с. 100].

Вона спрямована на задоволення потреб населення шляхом підвищення ролі трудового доходу, гарантоване забезпечення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати, створення фондів соціальної допомоги та державних страхових фондів, захист населення від зростання цін, упровадження механізмів субвенцій, індексацію заробітної плати [4, с. 30].

Таким чином, соціальна політика відіграє регулюючу та стимулюючу роль в забезпеченні динамічного розвитку національного господарства, і таким чином, створює можливості для ефективного функціонування соціальної системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Коструба В. В. Реалізація права людини на соціальний захист у Швеції. Зб. наук. пр. Чернівці : Рута, 2008. Вип. 461: Правознавство. С. 22-26.
2. *The Blackwell Encyclopedia of Social Work* / Ed. by Davies M. Oxford : Blackwell Publishers, 2000. 480 p.
3. Яременко О. О. Соціальна політика: теоретико-методологічні основи дослідження процесів формування та ефективності реалізації : Монографія. Статті. Виступи. Інтерв'ю. К. : Ін-т економіки та прогнозування НАН України; УІСД ім. О. Яременка, 2006. 480 с.
4. Колот А. Міфи соціальної політики, або з чого слід розпочати формування нової моделі. Дзеркало тижня. 2010. 23-29 січ. № 2 (781). С. 23-32.

**Віблій Роман Миколайович, магістрант,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., професорка,
професорка кафедри управління та адміністрування**

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Як правило, основною метою реформ державного управління є трансформація та модернізація вже застарілої адміністративно-бюрократичної системи. І якщо реформи насправді приведуть до більш ефективного та дієвого уряду, до надання більш якісних послуг та нових програм, і в той же час до посилення політичного контролю, більш прозорого управління та кращого іміджу для політиків хто прагне їх проводити, легко пояснити, чому вони такі популярні і так високо проголошені.